

Метод контурних струмів. Складемо систему рівнянь для розрахунку кола. Кількість рівнянь дорівнює трьом:

$$\underline{I}_{11}(\underline{Z}_1 + \underline{Z}_2) + \underline{I}_{22}\underline{Z}_1 + \underline{I}_{33}\underline{Z}_1 = \underline{E}_1;
\underline{I}_{11}\underline{Z}_1 + \underline{I}_{22}(\underline{Z}_1 + \underline{Z}_3) + \underline{I}_{33}\underline{Z}_1 = \underline{E}_1;
\underline{I}_{11}\underline{Z}_1 + \underline{I}_{22}\underline{Z}_1 + \underline{I}_{33}(\underline{Z}_1 + \underline{Z}_4) = \underline{E}_1 + \underline{E}_4.$$

При цьому контурні струми: $\underline{I}_{11} = \underline{I}_2$, $\underline{I}_{22} = \underline{I}_3$, $\underline{I}_{23} = \underline{I}_4$.

Метод вузлових потенціалів. Складемо рівняння для розрахунку кола. Кількість рівнянь дорівнює одному:

$$\varphi_{A}(\underline{Y}_{1}+\underline{Y}_{2}+\underline{Y}_{3}+\underline{Y}_{4})=\underline{E}_{1}\underline{Y}_{1}-\underline{E}_{4}\underline{Y}_{4}$$

Після того, як залежно від вимог, яким методом необхідно розрахувати задачу, проводимо розрахунок або за допомогою мікрокалькулятора, або, використовуючи комп'ютер, отримуємо значення струмів або потенціалів. Якщо рішення задачі проводиться ручним засобом, то треба пам'ятати математичні дії над комплексними числами. Для складання або віднімання комплексних чисел їх треба представити в алгебраїчній формі, а потім привести подібні члени, наприклад:

$$\underline{Z}_1 = R_1 + jX_1, \underline{Z}_2 = R_2 + jX_2, \underline{Z}_1 + \underline{Z}_2 = R_1 + R_2 + j(X_1 + X_2);$$

 $\underline{Z}_1 = R_1 + jX_1, \underline{Z}_2 = R_2 + jX_2, \underline{Z}_1 - \underline{Z}_2 = R_1 - R_2 + j(X_1 - X_2).$

Для множення або ділення комплексних чисел необхідне записати їх у показниковій або полярній формах, а потім перемножити модулі комплексних чисел, а аргументи додати із своїми знаками або поділити модуль комплексного числа чисельника на модуль комплексного числа знаменника, а аргументи відняти зі своїми знаками, наприклад:

$$\underline{Z}_{1} = R_{1} + jX_{1} = z_{1} \angle \varphi_{1}; \quad \underline{Z}_{2} = R_{2} + jX_{2} = z_{2} \angle \varphi_{2};
\underline{Z}_{1} \cdot \underline{Z}_{2} = z_{1} \angle \varphi_{1} \cdot z_{2} \angle \varphi_{2} = z_{1} \cdot z_{2} \angle (\varphi_{1} + \varphi_{2});
\underline{Z}_{1} / \underline{Z}_{2} = z_{1} \angle \varphi_{1} / z_{2} \angle \varphi_{2} = z_{1} / z_{2} \angle (\varphi_{1} - \varphi_{2}).$$

Для того, щоб піднести до степеня комплексне число, необхідно піднести до степеня модуль комплексного числа, а аргумент помножити на значення степеня; для добуття корсня з комплексного числа треба добути корінь з модуля комплексного числа, а аргумент розділити на значення кореня, наприклад:

$$\underline{Z}^2 = z^2 \angle 2 \varphi$$
, $\sqrt{\underline{Z}} = \sqrt{z} \angle \varphi / 2$.

Правильність розрахунку задачі визначають, використовуючи рівняння балансу потужностей для ланцюгів змінного струму. Комілекс повної потужності джерел ЕРС визначається добутком комплексів напруг цих джерел на зв'язаний комплекс струмів, що протікає через них. При переході до алгебраїчної форми запису ми отримуємо активну потужність, що виробляється джерелами і яка повністю має бути виділена у вигляді тепла на активних резисторах ланцюга, і реактивну потужність, яка не виділяється в ланцюгу, а постійно переходить від джерел до реактивних елементів і навпаки:

$$\sum_{\mathrm{K=l}}^{n} \underline{E}_{\mathrm{K}} \cdot \underline{I}_{\mathrm{K}}^{\bullet} = P_{\mathrm{Dokep}} + jQ_{\mathrm{Dokep}} = \sum_{\mathrm{K=l}}^{n} I_{\mathrm{K}}^{2} \cdot R_{\mathrm{K}} + \sum_{\mathrm{K}} I_{\mathrm{K}}^{2} \cdot X_{\mathrm{K}}.$$

Похибка розрахунку визначається окремо за активною потужністю джерел енергії і активних резисторів схеми та реактивною потужністю джерел енергії і реактивних елементів схеми.

Для того, щоб розрахунок ланцюга був найбільш повним, за результатами розрахунку будують векторні діаграми струмів і топографічні діаграми напруг. Приклад якісної побудови цих діаграм для схеми рис.17 показаний на рис.18.

На комплексній площині відкладаємо довільно напрям і довжину вектора струму $\underline{\mathbf{I}}_1$ (рис18). Будуємо вектор напруги $\underline{\mathbf{U}}_{ab}$, який співпадає з напрямком струму $\underline{\mathbf{I}}_1$, далі будуємо вектор напруги $\underline{\mathbf{U}}_{bc}$, випереджаючий напрям вектора струму $\underline{\mathbf{I}}_1$ на кут в 90° . З'єднуємо точки a та c і отримуємо вектор напруги $\underline{\mathbf{U}}_{ac}$. Така сама